

Utslagna hästar

Innan man införde blodtypning (1969) och senare frysmärkning (för identifikation) och DNA-analys var det Typbesiktningsnämnden som bestämde rastillhörighet och rastyp på hästarna. Främst var det nordsvenska travare vilka exteriört ansågs avvikande som typbesiktningsnämnden letade upp och slog ut.

Här följer några av de bästa kallbloden från olika tidsepoker som inte gick igenom nålsögat. Läsarna kan själv bedöma huruvida de är att betrakta som avvikande för rasen. Dock bör man vara försiktig med att jämföra med dagens kallblodstravare då rasen utvecklats till en betydligt lättare typ.

Solpatrik

Solpatrik (e. Pavin u. Sologöta) var en mycket framgångsrik travare i Gustav "Express" Lennartssons händer. Han vann bland annat Midnattpokalen på Dannero, Sven O. Perssons Minne, Centaurs Lopp (2 ggr) och Th. Egnells Memorial. Hans prissumma hamnade runt en miljon.

Solpatrik

Foto: Erik Widén

Liela

Liela (e. Lorden u. Ungnora) även kallad "Flygmaskinen från Delsbo", hade flera nappatag med en annan häst som slogs ut, nämligen **Runsy**, dåtidens kallblodsdrotsning som t o m besegrade de norska fenomenen i flera lopp. Liela segrade i SM 1959 och Solängets Nordsvenska Elitlopp samma år och skrapade ihop 109 775 SEK. Hennes rekord blev 1.35,2.

Liela

Foto: Erik Widén

Runsy

Foto: Erik Widén

Lisette

Lisette (e. Ceres eller Ulrik u. Draga II) var svensk rekordhållare för 4-åriga nordsvenska ston. Hon blev utslagen av typbesiktningsnämnden 1946. Dessförinnan hann hon ta sin 100:e seger och vinna Erik Perssons Memorial på Årjäng 1944 och 1945 samt Kallblods-SM 1941 och 1942.

Remvikson

Remvikson (e. Viking u. Remnora), född 1961 blev utslagen för sin "varmblodslignande kropp". Han gick till topps i Erik Perssons Memorial i Årjäng, Solängets nordsvenska elitlopp och Solos lopp på Åby. Typbesiktningsnämnden hade först godkänt hästen men så småningom ändrat sitt beslut då man knappast kunde tro att en häst som visade speeder nedåt 20 kunde vara fallen efter Viking.

